Ptáci - Hromosvod

```
D         A7             D          A7
Na pařezu vprostřed lesa seděli dva ptáci,
D         A7        D             A7
bavili se o holkách jako dva puberťáci,
G               E          G          E
že jedna z pěti sester, co jmenuje se Ester,
C               G          A             D
je celkem hezká holka, ale teď má zrovna práci.

Musí letět do Afriky vrátí se až zjara,
což je přes rozpočet ptáka Vendelína čára,
pták Vendelín ji totiž chtěl pozvat v zimě k sobě
a ona se odstěhuje zrovna v týhle době.

   C              G        D
R: Ptačí život je jako ten lidský,
   H              G      A
   stejně zvrhlý, stejně exotický,
   F#                       H
   že jsem na ně krátký, to je věta,
   B            A        D
   vystřižená z jinačího světa.

Když tady vychází slunce, u nich zase zajde,
co když si tam Ester někoho jinýho najde,
pták strčí hlavu do písku jak do trouby pekáč,
Ester bude okouzlená, jakej je to sekáč.

Ještě že má slečna Ester nejnovější mobil
a taky skrytou kameru, co Vendelín vyrobil,
přidělal jí na křidýlko bedničku co fotí,
aby si moh' zkontrolovat, jestli se tam krotí.

R: Ptačí život je jako ten lidský...

A pták Jarda, co si vedle Vendelína seděl,
věděl něco, co se Venda nikdy nedozvěděl,
že totiž ta Ester, co lítá se strnady,
s jedním z nich si zahrává za Vendovými zády.

A jak tam ty dva seděli a vedli řeči ptačí,
kočka co se schovala si řekla, že to stačí,
vyskočila, chytla Jardu a už si ho nese,
pták Vendelín, ten se radši rychle schoval v lese.

Tak teď Jarda v břiše kočky leží,
v lese už je zima, občas sněží,
Vendelín dál čeká na svou lásku,
co má svůdné pírko na ocásku.
```